

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Viva&Co”,

în cadrul procesului de insolabilitate al Societății cu Răspundere Limitată „Medianet Grup”, la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Viva&Co” cu privire la validarea creanțelor,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017 prin care a fost admisă parțial contestația creditorului Societatea cu Răspundere Limitată „Viva&Co”,

c o n s t a ț ă:

La 10 iunie 2016 creditorul SRL „Rapid Link” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Medianet Group”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Rapid Link” și s-a instituit perioada de observație a debitorului, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Alexandru Verdeș, deținătorul autorizației nr. 88 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016 s-a admis cererea introductivă depusă de SRL „Rapid Link”, s-a constatat insolabilitatea și s-a intentat procesul de insolabilitate față de debitorul SRL „Medianet Grup”, în calitate de administrator al procedurii de insolabilitate fiind desemnat Alexandru Verdeș, deținătorul autorizației nr. 88 din 14 ianuarie 2015.

La 24 octombrie 2016 creditorul SRL „Viva&Co” a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând validarea creanței și includerea în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Medianet Grup” în proces de insolabilitate a datoriei în sumă de 337 334,40 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V, a penalității în sumă de 1 006 559,36 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 133 543,53 lei, iar în total suma de 1 140 102,89 lei, cu titlu de creanțe de rangul VI.

La 28 octombrie 2016, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, administratorul insolvenței Alexandru Verdeș a depus în instanța de insolvență tabelul definitiv al creanțelor, acceptând spre validare doar creanța chirografară de rangul V în mărime de 281 201,31 lei.

La 03 noiembrie 2016, SRL „Viva&Co” a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor SRL „Medianet Grup” în proces de insolvență, solicitând rectificarea acestuia, cu includerea în tabel a sumei de 337 334,40 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V și sumei de 1 140 102,89 lei cu titlu de creanță de rangul VI.

În motivarea contestației, creditorul a exprimat dezacordul cu includerea parțială a creanței SRL „Viva&Co” de rangul V și neinclusiunea creanțelor de rangul VI în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Medianet Grup” în proces de insolvență.

Astfel, creditorul SRL „Viva&Co” a contestat faptul neinclusiunii în tabelul definitiv a datoriei integrale în mărime de 337 334,40 lei, din care a fost exclusă suma de 56 133,09 lei, fiind admisă spre validare doar suma de 281 201,31 lei.

Totodată, a contestat și faptul neinclusiunii în tabelul definitiv a dobânzii de întârziere în mărime de 133 543,53 lei și penalității în sumă de 1 006 559,36 lei, iar în total a sumei de 1 140 102,89 lei calculate din datoria de bază, ce urma să fie inclusă în tabelul definitiv, la rangul VI.

În acest sens a indicat că, potrivit pct. 3.1 din contract, în caz de neachitare în termen a datoriei debitorul urmează să achite creditorului penalitate pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 1,0 %, iar conform art. 75 alin. (3) Legea insolvenței și art. 602, 617, 619 Codul civil, a fost calculată dobânda de întârziere.

A mai indicat că, la cererea de validare a creanțelor au fost anexate toate actele ce confirmă că creditorul SRL „Viva&Co” a acordat SRL „Medianet Grup” în locațiune încăperi pentru oficiu și pentru păstrarea tehnicii.

Astfel, reține că creanțele înaintate sunt asigurate prin contracte, acte de verificare și facturi fiscale.

În drept, creditorul și-a întemeiat contestația invocând prevederile art. art. 1, 2, 5-7, 144 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. (f.d. 25-26)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017 s-a admis parțial contestația creditorului SRL „Viva&Co”, în partea creanțelor chirografare în mărime de 56 139 lei cu titlu de datorie neincluse în tabelul definitiv și s-a obligat administratorul insolvenței să rectifice tabelul definitiv al creanțelor și să includă la rangul V din tabelul definitiv al creanțelor, în cadrul dosarului de insolvență a SRL „Medianet Grup”, suma de 56 139 lei în favoarea SRL „Viva&Co”.

S-a respins ca neîntemeiată contestația SRL „Viva&Co” în privința neinclusiunii la rangul VI și nevalidării sumei de 1 006 559,36 lei cu titlu de penalitate și sumei de 133 543,53 lei cu titlu de dobândă de întârziere, în tabelul definitiv al creanțelor față de masa debitoare a SRL „Medianet Grup”.

Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, la 06 februarie 2017 creditorul SRL „Viva&Co” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a

încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017, în partea respingerii contestației SRL „Viva&Co” în privința neincluserii la rangul VI și nevalidării sumei de 1 006 559,36 lei cu titlu de penalitate și sumei de 133 543,53 lei cu titlu de dobândă de întârziere, în tabelul definitiv al creanțelor față de masa debitoare a SRL „Medianet Grup” în proces de insolvență și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă contestația SRL „Viva&Co” împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Medianet Grup” în proces de insolvență, cu validarea și includerea în tabelul creanțelor a sumei de 1 140 102,89 lei, cu titlu de creanță chirografară de rangul VI.

În motivarea recursului a indicat că încheierea instanței de insolvență este neîntemeiată în partea respingerii contestației SRL „Viva&Co” în privința neincluserii la rangul VI și nevalidării sumei de 1 006 559,36 lei cu titlu de penalitate și sumei de 133 543,53 lei cu titlu de dobândă de întârziere în tabelul definitiv al creanțelor față de masa debitoare a SRL „Medianet Grup” în proces de insolvență.

Consideră că instanța de insolvență a interpretat eronat legea în partea respingerii contestației și nevalidării penalității, or, penalitatea a fost calculată potrivit pct. 3.1 din contract, reieșind din întârzierile lunare la achitarea datoriilor, care conform calculului constituie 1 006 559,36 lei.

Instanța de insolvență urma să admită contestația și să includă în tabelul definitiv al creanțelor și dobânda de întârziere în sumă de 133 543,53 lei, conform calculului anexate la cererea de validare a creanțelor, având în vedere prevederile art. 75 alin. (3) Legea insolvenței și art. 602, 617, 619 Codul civil.

La fel, consideră că instanța de insolvență a concluzionat și interpretat eronat legea, or concluzia acesteia precum că, Legea insolvenței nu prevede calcularea penalității și dobânzii de întârziere la datoriile pecuniare, dacă acestea nu rezultă dintr-un titlu executoriu, este neîntemeiată și contravine prevederilor art. 602, 617 și 619 Codul civil.

În acest sens, menționează că a calculat și înaintat instanței de insolvență cererea de validare a creanțelor, la rangul VI, și anume a penalităților și dobânzilor de întârziere la datorie calculate, până la data intentării procesului de insolvență, adică până la 11 septembrie 2016, și nu după.

Mai mult decât atât, consideră că datoria este certă, lichidă și exigibilă, precum și dobânda de întârziere și penalitatea care rezultă din prima.

La fel, consideră eronată concluzia instanței de insolvență precum că, pentru a fi validate dobânda de întârziere și penalitatea, acestea urmau a fi confirmate printr-o hotărâre judecătorească în instanțele de drept comun, unde urma a fi verificată corectitudinea calculării lor, normele și actele care prevăd aceste drepturi și circumstanțe care ar confirma cu certitudine mărimea acestor sume.

Or, conform prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea insolvenței, instanța pe a cărei rol se află cauza de insolvență examinează din oficiu toate circumstanțele relevante cauzei. Iar, conform prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale legii insolvenței.

Prin urmare, afirmă că instanța de insolvabilitate urma să examineze și să admită cerințele privind includerea și validarea penalităților și dobânzilor de întârziere ca creanțe de rangul VI.

Totodată, menționează că administratorul insolvabilității nu a admis cererea creditorului de validare a creanțelor de rangul VI pe motiv că a admis parțial creanța de bază de rangul V, iar calcularea dobânzii de întârziere și a penalității pentru suma admisă nu ține de competența sa, fapt menționat prin referința la contestația înaintată.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea parțială a încheierii din 23 ianuarie 2017 și restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolvabilitate, în același complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din actele pricinii rezultă că, încheierea contestată a fost pronunțată la 23 ianuarie 2017 (f.d. 34-37), iar cererea de recurs a fost depusă la 06 februarie 2017 (f.d.38).

Astfel, instanța de recurs constată că recursul depus de SRL „Viva&Co” a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvabilității.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevăd că, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

La caz, Colegiul reține că recurentul SRL „Viva&Co” a contestat încheierea instanței de insolvabilitate prin care a fost soluționată contestația acestuia privind rectificarea și includerea unor sume la tabelul definitiv al creanțelor, doar în partea respingerii contestației.

Potrivit art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii primei instanțe se examinează în recurs conform regulilor stabilite de Capitolul XXXVIII.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs v-a soluționa recursul împotriva încheierii primei instanței în limitele invocate de recurs, motiv pentru care instanța de recurs urmează să se expună asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017 doar în partea contestată de recurent.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3

judcători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Totodată, la caz urmează a fi aplicate prevederile art. 8 alin. (3) din Legea insolvenței, în conformitate cu care, recursul va fi judecat în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instant de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

Din materialele cauzei se constată că, la 10 iunie 2016 creditorul SRL „Rapid Link” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Medianet Group”. (f.d. 2-5)

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016 s-a admis cererea introductivă, s-a constatat insolvența și s-a intentat procesul de insolvență față de debitorul SRL „Medianet Grup”, în calitate de administrator al procedurii de insolvență fiind desemnat Alexandru Verdeș, deținătorul autorizației nr. 88 din 14 ianuarie 2015. (f.d. 8-11)

La 24 octombrie 2016 debitorul SRL „Viva&Co” a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând validarea și includerea în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Medianet Grup” în proces de insolvență, a datoriei în sumă de 337 334,40 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V, a penalității în sumă de 1 006 559,36 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 133 543,53 lei, iar în total a sumei de 1 140 102,89 lei, cu titlu de creanțe de rangul VI. (f.d. 12-13)

La 28 octombrie 2016 Alexandru Verdeș, administratorul insolvenței SRL „Medianet Grup”, a depus în instanța de insolvență tabelul definitiv al creanțelor, acceptând spre validare creanța chirografară de rangul V a SRL „Viva&Co” în mărime de 281 201,31 lei, în rest cerințele acestui creditor fiind respinse. (f.d. 27-28)

Ulterior, la 03 noiembrie 2016, în temeiul art. 144 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, SRL „Viva&Co” a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor SRL „Medianet Grup” în proces de insolvență, solicitând rectificarea acestuia, cu includerea în tabelul definitiv a sumei de 337 334,40 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V și sumei de 1 140 102,89 lei cu titlu de creanțe de rangul VI. (f.d. 25-26)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017, instanța de insolvență a admis parțial contestația, în partea creanțelor chirografare în mărime de 56 139 lei cu titlu de datorie neincluse în tabelul definitiv și a obligat administratorul insolvenței să rectifice tabelul definitiv al creanțelor și să includă la rangul V din tabelul definitiv al creanțelor suma de 56 139 lei.

Totodată, instanța a respins ca neîntemeiată contestația în privința neincluserii la rangul VI și nevalidării sumei de 1 006 559,36 lei cu titlu de penalitate și sumei de 133 543,53 lei cu titlu de dobândă de întârziere. (f.d. 35-37)

Așadar, examinând contestația, instanța de insolvență a admis-o doar în partea sumei de 56 139 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V, obligând administratorul insolvenței să rectifice tabelul definitiv și să includă suma totală de 337 334,40 lei, apărută în baza contractului de locațiune nr. 03/13 din 01 martie 2013, în favoarea creditorului SRL „Viva&Co”, respingând contestația în partea includerii în tabelul definitiv și validării penalității în sumă de 1 006 559,36 lei și dobânzii de întârziere în sumă de 133 543,53 lei, rezultate ca urmare a neachitării de către debitor a datoriei de bază în mărime de 337 334,40 lei.

Instanța de insolabilitate și-a întemeiat soluția motivând că potrivit prevederilor art. 142 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, nu se supun procedurii de verificare de către administratorul insolabilității doar creanțele care sunt confirmate prin titluri executorii necontestate în ordinea stabilită și creanțe bugetare care rezultă dintr-un document executoriu necontestat.

La fel, instanța de insolabilitate a reținut că penalitatea și dobânda de întârziere pretinsă de creditor nu sunt certe, exigibile și lichide, or acestea urmau a fi confirmate printr-o hotărâre judecătorească în instanța de drept comun, care urma să verifice corectitudinea calculării lor, or instanța de insolabilitate nu are atribuțiile procesuale ale instanței de drept comun, urmând a fi validate doar creanțele care sunt confirmate cu certitudine prin acte incontestabile.

Judecând pricina în ordine de recurs și verificând concluziile instanței de insolabilitate în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că soluția dată de instanța de insolabilitate în partea respingerii contestației este neîntemeiată.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține următoarele.

Potrivit art. 16 alin. (1) lit. b) și art. 20 alin. (1) lit. b), în cererea introductivă a debitorului/creditorului trebuie să se indice valoarea creanțelor creditorilor, mărimea dobânzilor și penalităților aferente.

În conformitate cu art. 76 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolabilitate.

Capitolul V din Legea insolabilității prevede modalitatea de satisfacere a creanțelor creditorilor chirografari.

Astfel, în conformitate cu art. 140 alin. (1), (3) din Legea insolabilității, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

SRL „Viva&Co” a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând validarea și includerea în tabelul definitiv al creanțelor a datoriei în sumă de 337 334,40 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V, a penalității în sumă de 1 006 559,36 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 133 543,53 lei, iar în total a sumei de 1 140 102,89 lei, cu titlu de creanțe de rangul VI, apărute ca urmare a încheierii contractelor de locațiune.

În conformitate cu art. 666 alin. (1) Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Articolul 668 alin. (1) Codul civil, statuează că, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

În conformitate cu art. 513 alin. (1) Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Potrivit art. 602 alin. (1) Codul civil prevede că, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Articolul 619 alin. (1) Codul civil, prevede că, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Astfel, obligația de achitare a dobânzii de întârziere ca urmare a neexecutării obligației asumate, este una legală și obligatorie părților contractului.

Conform art. 624 alin. (1) Codul civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Potrivit alin. (3) clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

Colegiul reține că dobânda de întârziere și penalitatea a cărei includere în tabelul definitiv s-a solicitat de creditorul SRL „Viva&Co”, rezultă din neexecutarea contractelor de locațiune nr. 03/13 din 01 martie 2013, nr. 03/15 din 31 decembrie 2014 și acordurile adiționale (f.d. 14-20).

La caz, în conformitate cu art. 141 alin. (1) și (2), cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19.

Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

În conformitate cu art. 142 alin. (4), (5) și (7) din Legea insolvenței, administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (4), administratorul insolvenței/lichidatorul va putea solicita reprezentantului debitorului explicații, informații și documente suplimentare, după caz.

O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

În context, după cum instituie norma legală, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, respectiv, creanțele se supun procedurii de verificare de către administrator sau de lichidator, care va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Astfel, instanța de recurs conchide că, dobânda de întârziere și penalitatea sunt sancțiuni pecuniare legale și contractuale care apar în urma neexecutării contractului și sunt invocate de partea interesată. Iar, din dispozițiile prevederilor legale menționate rezultă că o creanță se include în tabelul creanțelor, atât ca datorie efectivă, cât și însoțită de penalitate și/sau dobândă de întârziere, conform actelor care au dat naștere obligației pecuniare de bază.

Atât clauza penală (penalitatea) cât și dobândă de întârziere reprezintă accesorii ce subzistă și coabitează cu obligația principală, astfel încât pe măsura atestării caracterului cert și incontestabil al obligației principale, accesoriul îi urmează soarta de obligație certă și incontestabilă.

Instanța de recurs apreciază că în mod greșit administratorul insolvenței nu a verificat suma creanței constituită din penalități convenționale de întârziere, întrucât din pct. 3.1 al contractelor de locațiune nr. 03/13 din 01 martie 2013 și nr. 03/15 din 31 decembrie 2014 rezultă că părțile au convenit penalități de 1 % pe fiecare zi de întârziere, în cazul depășirii termenelor de plată convenite.

Constatarea prezenței unui litigiu de drept, cu neincluderea sau radierea creanței din tabelul definitiv, poate avea loc numai în cazurile în care creanța solicitată de creditor pentru a fi admisă, nu se atestă prin probele prezentate și argumentele invocate, iar confirmarea acesteia presupune diverse acțiuni procesuale.

Or, la necesitate, în vederea stabilirii unor circumstanțe importante, instanța de insolvență urma să oblige administratorul procesului de insolvență, precum și creditorul SRL „Viva&Co” să prezinte probe în acest sens, inclusiv atât din contabilitatea debitorului, cât și cea a creditorului, în cazul în care a fost semnat și prezentat actul de verificare a decontărilor reciproce din 11 septembrie 2016 (f.d. 20 verso-21 verso).

La fel, așa cum în speță creanța de bază a fost inclusă în tabel în mărimea solicitată de creditor, aceasta este purtătoare de penalități și dobânzi de întârziere.

Prin urmare, contestatorul a fost îndreptățit să calculeze toate aceste accesorii cu care să fie înscris în tabelul creditorilor.

Așa fiind, admitând contestația în partea creanței chirografare de rangul V, instanța de insolvență urma să verifice și creanțele accesorii, calculate până la data intentării procesului de insolvență.

Or, la caz, aprecierea instanței de insolvență precum că, nu are abilitățile procesuale pentru a examina corectitudinea calculării accesoriilor obligației de bază și că acestea urmau a fi confirmate printr-o hotărâre judecătorească în instanța de drept comun, este una eronată și contrară prevederilor legale menționate supra.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs apreciază că, în unele cazuri titlul executoriu poate cuprinde debitul (obligația de bază) și dobânzile sau penalitățile aferente și nu ar fi echitabil ca un creditor să recupereze în cadrul procesului de insolvență și accesorii, conform titlului pe care îl deține, iar un altul să nu poată recupera decât debitul fără accesorii.

Din considerentele menționate și având în vedere cele constatate și deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa parțial încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017 și

a trimite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chişinău, ca instanţă de insolabilitate, în acelaşi complet de judecată.

La rejudecarea pricinii instanţa de apel urmează să ţină cont de cele menţionate şi, rejudecând pricina, să verifice toate circumstanţele ce prezintă importanţă pentru soluţionarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet şi obiectiv, conform exigenţelor art. 130 Codul de procedură civilă, probele administrate la dosar, şi în dependenţă de situaţia stabilită să adopte o hotărâre legală şi întemeiată.

În conformitate cu art. 427 lit. b), Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Viva&Co”.

Se casează încheierea Curţii de Apel Chişinău din 23 ianuarie 2017, în partea ce ţine de respingerea contestaţiei Societăţii cu Răspundere Limitată „Viva&Co” în privinţa neincluzerii la rangiul VI şi nevalidării sumei de 1 006 559,36 lei cu titlu de penalitate şi sumei de 133 543,53 lei cu titlu de dobândă de întârziere, în tabelul definitiv al creanţelor faţă de masa debitoare a Societăţii cu Răspundere Limitată „Medianet Grup”, cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chişinău, ca instanţă de insolabilitate, în acelaşi complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele şedinţei,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari